

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W ELBLĄGU

z dnia 2021 r.

**w sprawie zaskarżenia rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
stwierdzającego nieważność uchwały w sprawie określenia zasad przyznawania stypendium studentom
kształcącym się w szkole wyższej na kierunku lekarskim do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Olsztynie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 w związku z art.98 ust.1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372) uchwala się, co następuje:

§ 1. Postanawia się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Warmińsko-Mazurskiego Nr PN.4131.274.2021 z dnia 27 lipca 2021 r., stwierdzające nieważność Uchwały Nr XVIII/537/2021 Rady Miejskiej w Elblągu z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie określenia zasad przyznawania stypendium studentom kształcącym się w szkole wyższej na kierunku lekarskim.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Elbląg.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Elblągu

Antoni Czyżyk

Uzasadnienie

Rozstrzygnięciem nadzorczym nr PN.4131.274.2021 z dnia 27 lipca 2021 r. Wojewoda Warmińsko - Mazurski stwierdził nieważność Uchwały Nr XVIII/537/2021 Rady Miejskiej w Elblągu z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie określenia zasad przyznawania stypendium studentom kształcącym się w szkole wyższej na kierunku lekarskim.

Z treści rozstrzygnięcia wynika, iż powodem stwierdzenia nieważności wskazanej uchwały była wysokość kwoty stypendium wynosząca 2.000,00 zł brutto miesięcznie. Zdaniem Wojewody Warmińsko - Mazurskiego, taka regulacja, nie stanowi prawidłowego wypełnienia delegacji ustawowej wynikającej z art. 96 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. prawo o szkolnictwie wyższym – zgodnie z którym, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa maksymalną wysokość stypendium. Ponadto, w ocenie Wojewody Warmińsko - Mazurskiego postanowienia Regulaminu stanowiącego załącznik do przedmiotowej uchwały, dotyczące wymogów przyszłego zatrudnienia, kwestii utraty stypendium i ustalania odsetek od podlegających zwrotowi kwot stypendium, w sposób istotny naruszają prawo, w tym w szczególności normę kompetencyjną, wynikającą z art. 96 ust. 2 i ust. 3 ustawy prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Z powyższym stanowiskiem Wojewody nie sposób się zgodzić. Wojewoda bowiem niewłaściwie ocenił stan prawny w przedmiotowej sprawie w następstwie czego wyciągnięte wnioski z poczynionych ustaleń stanowiące podstawę wydanego rozstrzygnięcia sprawiają, iż zaskarżone rozstrzygnięcie jest nieprawidłowe i powinno zostać uchylone.

Wskazany przepis (art. 96 ustawy prawo o szkolnictwie wyższym...) określa możliwość przyznania studentom stypendium przez jednostki samorządu terytorialnego. Przyznanie to nie jest obligatoryjne, natomiast obecny stan prawny reguluje to w ten sposób, że uzyskanie takiego stypendium jest niezależne od możliwości ubiegania się o uzyskanie stypendium uczelnianego. Ze wskazanego przepisu wynika, że każda z jednostek samorządu terytorialnego, jest uprawniona do przyznawania przedmiotowego stypendium. Każda z nich posiada ustawowo przewidziane organy, poprzez które realizuje swoje zadania, także te, które dotyczą sfery spraw publicznych o znaczeniu lokalnym. Ustawodawca przyznał organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego, tj. radzie gminy (radzie miasta), kompetencję do określenia: rodzaju stypendium; kryteriów i sposobu przyznawania stypendium; maksymalnej wysokości stypendium, o którą może ubiegać się student; warunków wypłacania stypendium. Kompetencje, o których mowa powyżej, są realizowane w formie uchwały właściwego organu. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może również określić warunki zwrotu stypendium i odstąpienia od żądania jego zwrotu. W przedmiotowej uchwale wszystkie ww. kwestie zostały zawarte. W związku z tym brak jest podstaw do twierdzenia, iż uchwała została podjęta niezgodnie z przepisami prawa w sytuacji kiedy w swojej treści reguluje wszystkie wskazane w upoważnieniu ustawowym kwestie, w sposób dostosowany do zindywidualizowanych potrzeb danej społeczności lokalnej.

W takim stanie rzeczy uzasadnione jest przyjęcie, iż rozstrzygnięcie nadzorcze zostało wydane z naruszeniem prawa i konieczne jest jego zaskarżenie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, na podstawie art. 98 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.